

عنوان مقاله:

مبانی هنجاری دکترین امنیت انسانی

محل انتشار:

مجله آفاق امنیت، دوره 9، شماره 33 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

حسین شریفی طرازکوهی - ۰۱۲۳۴۶۵۶۷۷۸

جواد مصطفی لو

خلاصه مقاله:

لیبرالیسم سیاسی، در ادامه پیشبرد برنامه توسعه خود، با هدف‌سازی انسان از ترس و نیاز، به ارائه دکترینی امنیتی رو می آورد که با ایجاد تغییر در مرجع امنیت و در نتیجه، محوریت بخشیدن به انسان در مطالعات امنیتی، به دنبال تامین حداقلی شرایط زندگی برای انسان است که اقتضات منزلت انسانی او را محقق سازد. دکترین امنیت انسانی که نخستین بار در اعلامیه چهار آزادی روزولت به گوش جهانیان رسید، در سال 1992 در قالب گزارش توسعه انسانی برنامه‌م عمران ملل متحد (UNDP) رسمیت یافت. این دکترین با معرفی مولفه های هفت گانه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، غذایی، زیست محیطی، شخصی و بهداشتی بر مبنای هنجاری ویژه ای استوار است که تمایز آن را از سایر نظریات امنیتی نمایان می سازد. آنچه نویسنده در این مقاله به دنبال تحقق آن است، مطالعه در این مبانی و پاسخ به این سوال است که دکترین امنیت انسانی بر چه مبانی هنجاری ای استوار شده است. تحقیقات انجام شده در این حوزه نشان می دهد امنیت انسانی در مولفه های هفت گانه خود، ضمن برخورداری از ابعاد گوناگون، بر عناصری از هنجاری های بشریتکیه دارد که در اسناد بین المللی حقوق بشر مورد شناسایی قرار گرفته اند. در نتیجه می توان امنیت انسانی را دکترینی قلمداد کرد که متعاقب طرح ایده توسعه، که خود در زمره نسل سوم حق های بشری جای دارد و فرایندی برای تحقق کامل حقوق بشر محسوب می شود، برای حمایت از حقوق بنیادین بشر و آزادی های اساسی تدوین شده و با اتکا بر آموزه های مکتب حقوق طبیعی، مبانی خود را در حق صیانت ذات و اصول حیثیت و منزلت انسانی، آزادی، برابری و برادری جست و جو می کند.

کلمات کلیدی:

هنجار، امنیت انسانی، حقوق بشر، توسعه، توسعه انسانی، مبانی هنجاری، مطالعات امنیتی، حقوق طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025962>

